

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island og Kongeriget Norge om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge

(2001/C 154 E/19)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 55 endelig udg. — 2001/0031(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 30. januar 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, stk. 1, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, andet punktum, og artikel 300, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har på vegne af Det Europæiske Fællesskab forhandlet en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island og Kongeriget Norge om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge (i det følgende benævnt »aftalen«).
- (2) Aftalen blev på Det Europæiske Fællesskabs vegne undertegnet den 19. januar 2001, med forbehold af dens senere indgåelse i overensstemmelse med Rådets afgørelse .../EF af 19. januar 2001.
- (3) Aftalen bør nu godkendes.
- (4) Det er tillige nødvendigt at fastlægge, hvordan visse af aftalens bestemmelser skal anvendes.
- (5) Ved aftalen nedsættes der et fælles udvalg med beslutningsbeføjelser på bestemte områder, og det er derfor nødvendigt at fastsætte, hvem der repræsenterer Fællesskabet i dette udvalg.
- (6) Det er desuden nødvendigt at indføre en procedure for, hvordan Fællesskabets holdning skal fastlægges —

Artikel 1

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island og Kongeriget Norge om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge, godkendes hermed på Fællesskabets vegne.

Aftalens tekst er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

Rådets formand bemyndiges hermed til at udpege den person, der skal have bemyndigelse til på Det Europæiske Fællesskabs vegne at deponere det i aftalens artikel 14 omhandlede godkendelsesinstrument som udtryk for Fællesskabets samtykke i at være bundet af aftalen.

Artikel 3

Kommissionen skal repræsentere Fællesskabet i det fælles udvalg, der nedsættes ved aftalens artikel 3.

Artikel 4

1. Fællesskabets holdning i det fælles udvalg med hensyn til vedtagelsen af dets forretningsorden jf. aftalens artikel 3, stk. 2, fastlægges af Kommissionen efter høring af et særligt udvalg udpeget af Rådet.
2. For alle andre af det fælles udvalgs afgørelser fastlægges Fællesskabets holdning af Rådet med kvalificeret flertal efter forslag fra Kommissionen.

Artikel 5

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

AFTALE

mellem det Europæiske Fællesskab og Republikken Island og Kongeriget Norge om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

og

REPUBLIKKEN ISLAND

og

KONGERIGET NORGE,

i det følgende benævnt »de kontraherende parter«,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Den Europæiske Unions medlemsstater har indgået Dublin-konventionen om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater ⁽¹⁾, som blev undertegnet i Dublin den 15. juni 1990 (i det følgende benævnt »Dublin-konventionen«),

SOM MINDER OM, at der i henhold til artikel 7 i aftalen af 18. maj 1999 indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union (i det følgende benævnt »Rådet«) og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne ⁽²⁾ skal indgås en aftale om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge,

SOM FINDER, at denne aftale derfor bør indeholde bestemmelserne i Dublin-konventionen og de relevante bestemmelser, der allerede er vedtaget af det udvalg, der er nedsat i henhold til denne konventions artikel 18, uden at det berører de relationer, der ved Dublin-konventionen blev etableret mellem denne konventions kontraherende parter,

SOM FINDER, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽³⁾ (i det følgende benævnt »databeskyttelsesdirektivet«) bør anvendes af Island og Norge på samme måde, som det anvendes af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, når de behandler oplysninger til formål omfattet af denne aftale,

SOM DOG ERKENDER, at bestemmelserne i denne aftale i det fornødne omfang må tilpasses under hensyn til Islands og Norges stilling som ikke-medlemsstater,

SOM ER OVERBEVIST OM, at det er nødvendigt at fastlægge en mekanisme i denne aftale, der kan sikre overensstemmelse med udviklingen i fællesskabsreglerne, navnlig i spørgsmål omhandlet af artikel 63, stk. 1, litra a), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

SOM ER OVERBEVIST OM, at det er nødvendigt at tilrettelægge samarbejdet på alle planer med Republikken Island og Kongeriget Norge om gennemførelsen, den praktiske anvendelse og den videre udvikling af Dublin-konventionen,

SOM FINDER, at det i dette øjemed er nødvendigt at etablere en organisationsstruktur, der kan sikre Republikken Islands og Kongeriget Norges associering i aktiviteterne på disse områder og muliggøre deres deltagelse i disse aktiviteter via et udvalg,

⁽¹⁾ EFT C 254 af 19.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽³⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Rådet den 11. december 2000 har vedtaget forordning (EF) nr. 2725/2000 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen ⁽¹⁾ for at gøre det lettere at fastslå, hvilken kontraherende part der skal have ansvaret for behandling af en asylansøgning i henhold til Dublin-konventionen (i det følgende benævnt »Eurodac-forordningen«),

SOM FINDER, at denne aftale bør omfatte de spørgsmål, der er omhandlet i Eurodac-forordningen, for at fremme en parallel gennemførelse af denne forordning i Island, Norge og De Europæiske Fællesskaber,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at bestemmelserne i afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og retsakter vedtaget på grundlag heraf ikke finder anvendelse på Kongeriget Danmark, men at Danmark bør have lejlighed til om ønsket at deltage i denne aftale,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

1. De bestemmelser i Dublin-konventionen, der er angivet i del 1 i bilaget til denne aftale, og de afgørelser truffet af det udvalg, som er nedsat i henhold til Dublin-konventionens artikel 18, der er angivet i del 2 i nævnte bilag, gennemføres af Island og Norge og anvendes i deres indbyrdes relationer samt deres relationer med medlemsstaterne, medmindre andet gælder i henhold til stk. 4.

2. Medlemsstaterne anvender de i stk. 1 nævnte regler i relationerne med Island og Norge, medmindre andet gælder i henhold til stk. 4.

3. Bestemmelserne i databeskyttelsesdirektivet, således som de gælder for medlemsstaterne med hensyn til oplysninger, de behandler i forbindelse med gennemførelsen og anvendelsen af de i bilaget angivne bestemmelser, gennemføres og anvendes med de fornødne tilpasninger af Island og Norge.

4. Ved anvendelsen af stk. 1 og 2 skal henvisninger i de bestemmelser, der er omfattet af bilaget, til »medlemsstater« forstås som omfattende Island og Norge.

5. Denne aftale finder anvendelse på Eurodac-forordningen under hensyntagen til Norges og Islands særlige stilling uden for Den Europæiske Union med henblik på en parallel anvendelse af denne forordning i Island, Norge og Det Europæiske Fællesskab.

Artikel 2

1. Ved udarbejdelse af udkast til ny lovgivning på grundlag af artikel 63, stk. 1, litra a), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på et område, der er omfattet af bestemmelserne i bilaget til denne artikel eller de i artikel 1, stk. 5, nævnte bestemmelser, indhenter Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (i det følgende benævnt »Kommissionen«) uformelt udtalelse fra eksperter i Island og Norge på samme måde, som den ved udarbejdelsen af sine forslag indhenter udtalelse fra eksperter i medlemsstaterne.

2. Ved fremsendelsen af forslag, der er relevante for denne aftale, til Europa-Parlamentet og Rådet, fremsender Kommissionen kopier heraf til Island og Norge.

Efter anmodning fra en af de kontraherende parter kan der finde en indledende drøftelse sted i det fælles udvalg, der nedsættes i henhold til artikel 3.

3. I tiden forud for vedtagelse af ny lovgivning konsulterer de kontraherende parter på ny hinanden i en løbende informations- og konsulteringsproces i det fælles udvalg på væsentlige tidspunkter efter anmodning fra en af parterne. Efter vedtagelse af sådan lovgivning finder proceduren i artikel 4, stk. 2 til 7, anvendelse.

4. De kontraherende parter samarbejder i god tro i informations- og konsultationsfasen med henblik på ved processens afslutning af lette det fælles udvalgs varetagelse af sine opgaver i overensstemmelse med denne aftale.

5. Repræsentanter for Islands og Norges regeringer har ret til at fremsætte forslag i det fælles udvalg om spørgsmål, der er omfattet af stk. 1.

6. Kommissionen sikrer eksperter fra Norge og Island en så udstrakt deltagelse som muligt, alt efter det berørte område, i forberedelsen af udkast til foranstaltninger, der derefter forelægges de udvalg, som bistår Kommissionen i udøvelsen af dens udøvende beføjelser. I forbindelse hermed rådfører Kommissionen sig ved udarbejdelse af foranstaltninger med eksperter i Island og Norge på samme måde, som den rådfører sig med eksperter i medlemsstaterne.

7. I de tilfælde, hvor forslag forelægges Rådet i overensstemmelse med de procedureregler, der gælder for det berørte udvalg, videregiver Kommissionen de synspunkter, eksperter fra Island og Norge har fremført.

⁽¹⁾ EFT L 316 af 15.12.2000, s. 1.

Artikel 3

1. Der nedsættes et fælles udvalg bestående af repræsentanter for de kontraherende parter.
2. Det fælles udvalg vedtager sin egen forretningsorden ved konsensus.
3. Det fælles udvalg mødes på initiativ af sin formand eller efter anmodning fra et af sine medlemmer.
4. Det fælles udvalg mødes på det plan, der er mest hensigtsmæssigt under de givne omstændigheder, for at gennemgå den praktiske gennemførelse og anvendelse af de af bilaget omfattede bestemmelser, herunder nye retsakter eller foranstaltninger, som er omhandlet i artikel 1 og vedtaget af det udvalg, der er nedsat i henhold til Dublin-konventionens artikel 18, samt drøfte udarbejdelsen af ny lovgivning vedtaget på grundlag af artikel 63, stk. 1, litra a), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på de områder, der er omfattet af artikel 1, stk. 5, eller bilaget.

Enhver udveksling af oplysninger i henhold til denne aftale anses for at indgå i det fælles udvalgs kommissorium.

5. Formandskabet for det fælles udvalg varetages på skift i seks måneder af repræsentanten for Det Europæiske Fællesskab og repræsentanten for Islands eller Norges regeringer i alfabetisk rækkefølge.

Artikel 4

1. Når nye retsakter eller foranstaltninger på de i artikel 1 omhandlede områder vedtages af det udvalg, der er nedsat ved Dublin-konventionens artikel 18, anvendes de, medmindre de udtrykkeligt fastsætter andet, fra samme tidspunkt af medlemsstaterne på den ene side og af Island og Norge på den anden side, jf. dog stk. 2.
2. Vedtagelse af de i stk. 1 omhandlede retsakter eller foranstaltninger skal af Kommissionen omgående meddeles Island og Norge. Island og Norge beslutter uafhængigt, om de vil acceptere indholdet heraf og gennemføre det i deres interne ret. Disse beslutninger meddeles Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen senest 30 dage efter vedtagelsen af de pågældende retsakter eller foranstaltninger.
3. Hvis indholdet af en sådan retsakt eller foranstaltning først kan blive bindende for Island efter opfyldelse af forfatningsmæssige krav, giver Island Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen meddelelse herom samtidig med meddelelsen om sin beslutning. Island giver Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen skriftlig meddelelse, når alle forfatningsmæssige krav er opfyldt, snarest muligt inden den fastsatte dato for retsaktens eller foranstaltningens ikrafttræden for Island som besluttet i overensstemmelse med stk. 1.

4. Hvis indholdet af en sådan retsakt eller foranstaltning først kan blive bindende for Norge efter opfyldelse af forfatningsmæssige krav, giver Norge Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen meddelelse herom samtidig med meddelelsen om sin beslutning. Norge giver snarest og senest seks måneder efter meddelelsen fra den kompetente institution i Den Europæiske Union Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen skriftlig meddelelse, når alle forfatningsmæssige krav er opfyldt. Fra den fastsatte dato for retsaktens eller foranstaltningens ikrafttræden for Norge og indtil meddelelsen om, at de forfatningsmæssige krav er opfyldt, anvender Norge midlertidigt indholdet af den pågældende retsakt eller foranstaltning, hvor det er muligt.

5. Islands og Norges accept af indholdet af de i stk. 1 omhandlede retsakter og foranstaltninger skaber rettigheder og forpligtelser mellem Island og Norge samt mellem Island og Norge på den ene side og Den Europæiske Unions medlemsstater på den anden side.

6. Hvis:

- a) enten Island eller Norge meddeler sin beslutning om ikke at acceptere indholdet af en retsakt eller foranstaltning som nævnt i stk. 1, hvor proceduren i denne aftale er blevet anvendt, eller
- b) enten Island eller Norge ikke giver meddelelse inden for den frist på 30 dage, der er fastsat i stk. 2, eller
- c) Island ikke giver meddelelse inden den fastsatte dato for den pågældende retsakts eller foranstaltningens ikrafttræden for Island, eller
- d) Norge ikke giver meddelelse inden for den i stk. 4 fastsatte frist på seks måneder eller ikke som fastsat i samme stykke sørger for midlertidig anvendelse fra den fastsatte dato for retsaktens eller foranstaltningens ikrafttræden for Norge,

betragtes denne aftale som værende suspenderet for så vidt angår Island eller Norge, alt efter hvilken stat der er tale om.

7. Det fælles udvalg undersøger de spørgsmål, der førte til aftalens suspension, og søger inden for 90 dage at afhjælpe årsagerne til, at den pågældende retsakt eller foranstaltning ikke blev accepteret eller ratificeret. Efter gennemgang af alle yderligere muligheder for at videreføre aftalen, herunder også muligheden for at tage hensyn til ækvivalent lovgivning, kan det med enstemmighed beslutte at genoptage aftalen. Såfremt denne aftale efter 90 dages forløb fortsat er suspenderet, betragtes den som ophørt for så vidt angår Island eller Norge, alt efter hvilken stat der er tale om.

Artikel 5

Hvis en væsentlig ændring i de forhold, der bestod ved indgåelsen af denne aftale, skaber betydelige vanskeligheder for en kontraherende part før ikrafttrædelsen af de bestemmelser, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, som træder i stedet for de bestemmelser, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3 og 4, kan denne kontraherende part forelægge sagen for det fælles udvalg, der nedsættes i henhold til artikel 3, således at dette kan foreslå de kontraherende parter foranstaltninger til afhjælpning af situationen. Det fælles udvalg træffer enstemmig beslutning om sådanne foranstaltninger. Kan der ikke opnås enstemmighed, finder artikel 8 anvendelse.

Artikel 6

1. For at virkeliggøre de kontraherende parter's mål om at nå frem til en anvendelse og fortolkning af de i artikel 1 omhandlede bestemmelser, der er så ensartet som muligt, overvåger det fælles udvalg løbende udviklingen i den retspraksis, der fastlægges af De Europæiske Fællesskabers Domstol (i det følgende benævnt »Domstolen«), samt udviklingen i retspraksis ved de kompetente domstole i Island og Norge vedrørende disse bestemmelser. Med henblik herpå enes de kontraherende stater om at sikre ufortøvet gensidig udveksling af oplysninger om denne retspraksis.

2. Med forbehold af vedtagelse af de nødvendige ændringer i Domstolens statut har Island og Norge adgang til at forelægge processkrifter eller skriftlige bemærkninger for Domstolen i sager, hvor en ret eller en domstol i en medlemsstat har forelagt den et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af bestemmelser omhandlet i artikel 1, stk. 5, og artikel 2, stk. 1.

Artikel 7

1. Island og Norge aflægger hvert år rapport til det fælles udvalg om, hvordan deres administrative myndigheder og domstole har anvendt og fortolket de i artikel 1 omhandlede bestemmelser, i givet fald som fortolket af Domstolen.

2. Har det fælles udvalg ikke været i stand til at sikre en fortsat ensartet anvendelse og fortolkning senest to måneder efter, at det har fået forelagt en væsentlig forskel i retspraksis mellem Domstolen og Islands eller Norges domstole eller en væsentlig forskel i anvendelsen af de i artikel 1 omhandlede bestemmelser mellem de berørte medlemsstaters myndigheder og Islands og Norges myndigheder, finder proceduren i artikel 8 anvendelse.

Artikel 8

1. Hvis der opstår en tvist om anvendelsen eller fortolkningen af denne aftale eller en situation som omhandlet i artikel 5 eller artikel 7, stk. 2, skal spørgsmålet opføres formelt som et omtvistet spørgsmål på det fælles udvalgs dagsorden.

2. Det fælles udvalg har 90 dage fra datoen for vedtagelse af den dagsorden, hvor tvisten er opført, til at bilægge tvisten.

3. Hvis tvisten ikke kan bilægges i det fælles udvalg inden for den i stk. 2 nævnte frist på 90 dage, gives der en yderligere frist på 90 dage til endelig bilæggelse af tvisten. Hvis det fælles udvalg ikke har truffet beslutning inden udløbet af denne frist, skal aftalen efter udløbet af den sidste dag i denne frist betragtes som ophørt for så vidt angår Island eller Norge, alt efter hvilken stat tvisten vedrører.

Artikel 9

1. For så vidt angår administrationsomkostninger i forbindelse med oprettelsen og driften af Eurodacs centrale enhed bidrager Island og Norge årligt til Den Europæiske Unions almindelige budget med

— Island: 0,1 %

— Norge: 4,995 %

af et beløb, der indledningsvis fastsættes til 9 575 000 EUR i forpligtelsesbevillinger og 5 000 000 EUR i betalingsbevillinger, og fra regnskabsåret 2002 og derefter af de relevante budgetbevillinger for det pågældende regnskabsår.

For så vidt angår andre administrations- eller driftsomkostninger i forbindelse med anvendelsen af denne aftale, bidrager Island og Norge ved årligt at indbetale et beløb til Den Europæiske Unions almindelige budget, som svarer til den procentdel, deres bruttonationalindkomst udgør i forhold til alle de deltagende stater's bruttonationalindkomst.

2. Island og Norge har ret til at modtage dokumenter vedrørende denne aftale og på møder i det fælles udvalg at anmode om tolkning til et af De Europæiske Fællesskabers institutioners officielle sprog efter deres valg. Alle udgifter til oversættelse eller tolkning til eller fra islandsk eller norsk bæres dog af henholdsvis Island eller Norge.

Artikel 10

Islands og Norges nationale databeskyttelsestilsynsmyndigheder og det uafhængige kontrolorgan, der skal oprettes i henhold til artikel 286, stk. 2, i traktaten om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, samarbejder i det omfang, det er nødvendigt for varetagelsen af deres hverv, i særdeleshed ved at udveksle enhver nyttig oplysning. De nærmere betingelser for dette samarbejde aftales, så snart dette organ er oprettet.

Artikel 11

1. Denne aftale berører på ingen måde aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde eller nogen anden aftale indgået mellem Det Europæiske Fællesskab og Island og/eller Norge eller mellem Rådet og Island og/eller Norge.

2. Denne aftale berører på ingen måde eventuelle fremtidige aftaler, der af De Europæiske Fællesskaber indgås med Island og/eller Norge.

3. Denne aftale berører ikke samarbejdet inden for den nordiske pasunion, i det omfang dette samarbejde ikke er i strid med og ikke til hinder for denne aftale eller retsakter og foranstaltninger baseret på denne aftale.

Artikel 12

Kongeriget Danmark kan anmode om at deltage i denne aftale. Betingelserne for en sådan deltagelse fastlægges af de kontraherende parter med Kongeriget Danmarks samtykke i en protokol til denne aftale.

Artikel 13

1. Denne aftale gælder for det område, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse, og for Island og Norge, jf. dog stk. 2-5.

2. Denne aftale gælder ikke for Svalbard (Spitzbergen).

3. Denne aftale gælder kun for Kongeriget Danmarks område i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 12 og for Færøerne og Grønland kun efter en udvidelse af Dublin-konventionen til disse områder.

4. Denne aftale gælder ikke for de franske oversøiske departementer.

5. Denne aftale træder først i kraft i Gibraltar, når Dublin-konventionen eller enhver fællesskabsforanstaltning, der træder i stedet for denne konvention, træder i kraft for Gibraltar.

Artikel 14

1. Denne aftale skal ratificeres eller godkendes af de kontraherende parter. Ratifikations- eller godkendelsesinstrumenterne deponeres hos generalsekretæren for Rådet, der fungerer som depositar.

2. Denne aftale træder i kraft den første dag i måneden efter, at depositaren har underrettet de kontraherende parter om, at det sidste ratifikations- eller godkendelsesinstrument er deponeret.

Artikel 15

Hver kontraherende part kan opsige denne aftale ved en skriftlig erklæring til depositaren. En sådan erklæring får virkning seks måneder efter dens indgivelse. Aftalen ophører med at gælde, hvis enten Det Europæiske Fællesskab eller både Island og Norge har opsagt den.

Udfærdiget den i ét originaleksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk, islandsk og norsk, idet alle tekster har samme gyldighed; originaleksemplaret deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

BILAG

BESTEMMELSER I FORBINDELSE MED DUBLIN-KONVENTIONEN OG AFGØRELSE TRUFFET AF DET UDVALG, DER ER NEDSAT I HENHOLD TIL DUBLIN-KONVENTIONENS ARTIKEL 18**Del 1: Dublin-konventionen**

Alle bestemmelser i den konvention, der blev undertegnet i Dublin den 15. juni 1990, om fastlæggelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater, med undtagelse af artikel 16 til 22.

Del 2: Afgørelser truffet af det udvalg, der er nedsat i henhold til Dublin-konventionens artikel 18

Afgørelse nr. 1/97 af 9. september 1997 truffet af det udvalg, der er nedsat ved artikel 18 i Dublin-konventionen af 15. juni 1990, om gennemførelsesbestemmelser til konventionen.

Afgørelse nr. 1/98 af 30. juni 1998 truffet af det udvalg, der er nedsat ved artikel 18 i Dublin-konventionen af 15. juni 1990, om gennemførelsesbestemmelser til konventionen

Erklæring nr. 1

Indtil Det Europæiske Fællesskab har vedtaget lovgivning, der erstatter Dublin-konventionen, vil de kontraherende parter holde møde i det fælles udvalg, der nedsættes i henhold til denne aftales artikel 3, stk. 1, i forbindelse med ethvert møde i det udvalg, der er nedsat i henhold til Dublin-konventionens artikel 18, herunder møder på ekspertniveau til forberedelse af udvalgets arbejde.

Erklæring nr. 2

De kontraherende parter understreger vigtigheden af en tæt og aktiv dialog mellem alle, der beskæftiger sig med gennemførelsen af Dublin-konventionen og bestemmelserne i aftalens artikel 2, stk. 1.

Kommissionen vil indbyde eksperter fra medlemsstaterne til møder i det fælles udvalg for under fuld overensstemmelse med aftalens artikel 3, stk. 1, at udveksle synspunkter med Island og Norge om alle spørgsmål omfattet af aftalen.

De kontraherende parter noterede sig medlemsstaternes vilje til at tage imod sådanne indbydelser og deltage i sådanne meningsudvekslinger med Island og Norge om alle spørgsmål omfattet af aftalen.

Erklæring nr. 3

De kontraherende parter er enige om, at forretningsordenen for det fælles udvalg, der nedsættes i henhold til aftalens artikel 3, skal fastsætte, at de regler fastsat af de institutioner i Den Europæiske Union, hvorfra dokumenterne stammer, angående beskyttelse af klassificerede oplysninger i disse institutioner, også skal gælde beskyttelse af klassificerede oplysninger, som anvendes af det fælles udvalg.

Erklæring nr. 4

Inden for aftalens anvendelsesområde er de kontraherende parter enige om, at de principper, der lå til grund for brevvekslingen i bilaget til aftalen af 18. maj 1999, skal gælde for udvalg, der bistår Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i udøvelsen af dens udøvende beføjelser.

Erklæring nr. 5

De kontraherende parter er enige om, at afgørelse nr. 1/2000 af 31. oktober 2000 truffet af det udvalg, der er nedsat ved artikel 18 i Dublin-konventionen af 15. juni 1990, om overførsel af ansvar for familiemedlemmer i overensstemmelse med nævnte konventions artikel 3, stk. 4, og artikel 9, skal omfattes af aftalens anvendelsesområde efter proceduren i dennes artikel 4.
